

CUNST-PS

LICHTWEG

een Kerstgedicht

Kunsten aars

Vereeniging

Flevoiland

CUNST - PS

Over het algemeen blijven we als Kunstenaars Vereniging Flevoland een beetje uit de buurt van religieuze feesten. We zijn immers een vereniging en daarin zijn verschillende overtuigingen vertegenwoordigd en geen enkele overtuiging moet de overhand krijgen. En ook de mensen die ons volgen zijn verschillend. Maar het moet natuurlijk ook weer niet zo zijn dat religieuze dagen verboden zijn. Als er kunstenaars zijn die er een uitdaging in zien, om welke reden dan ook, dat is dat voldoende reden om er wel ruimte voor te geven.

In dit geval nam ik het initiatief. Ik heb meer dan tien jaar geleden deze cyclus geschreven, 12 korte gedichten over het leven van Maria. Ik noemde deze cyclus *Lichtweg*. Ter vergelijking: de cyclus van 14 taferelen rond het einde van het leven van Jezus, noem je *De Kruisweg*. Maria van Daalen, ook een Maria, gaf me feedback op de tekst; daarna heb ik de tekst op een paar punten herschreven. Voor deze tekst ben ik dus aan twee Maria's dank verschuldigd!

Ik schrijf regelmatig teksten bij kunstwerken. In dit geval kon het niet anders, dan andersom. De tekst was er eerst en ik heb aan de kunstenaars van de KVF gevraagd of ze er een afbeelding bij wilde maken. Alekander, Jeannette, Jan, Rob, Johanna en Geert reageerden enthousiast. Ze wilden dat doen, ieder met een eigen reden. Ik dank hun voor hun bijdragen!

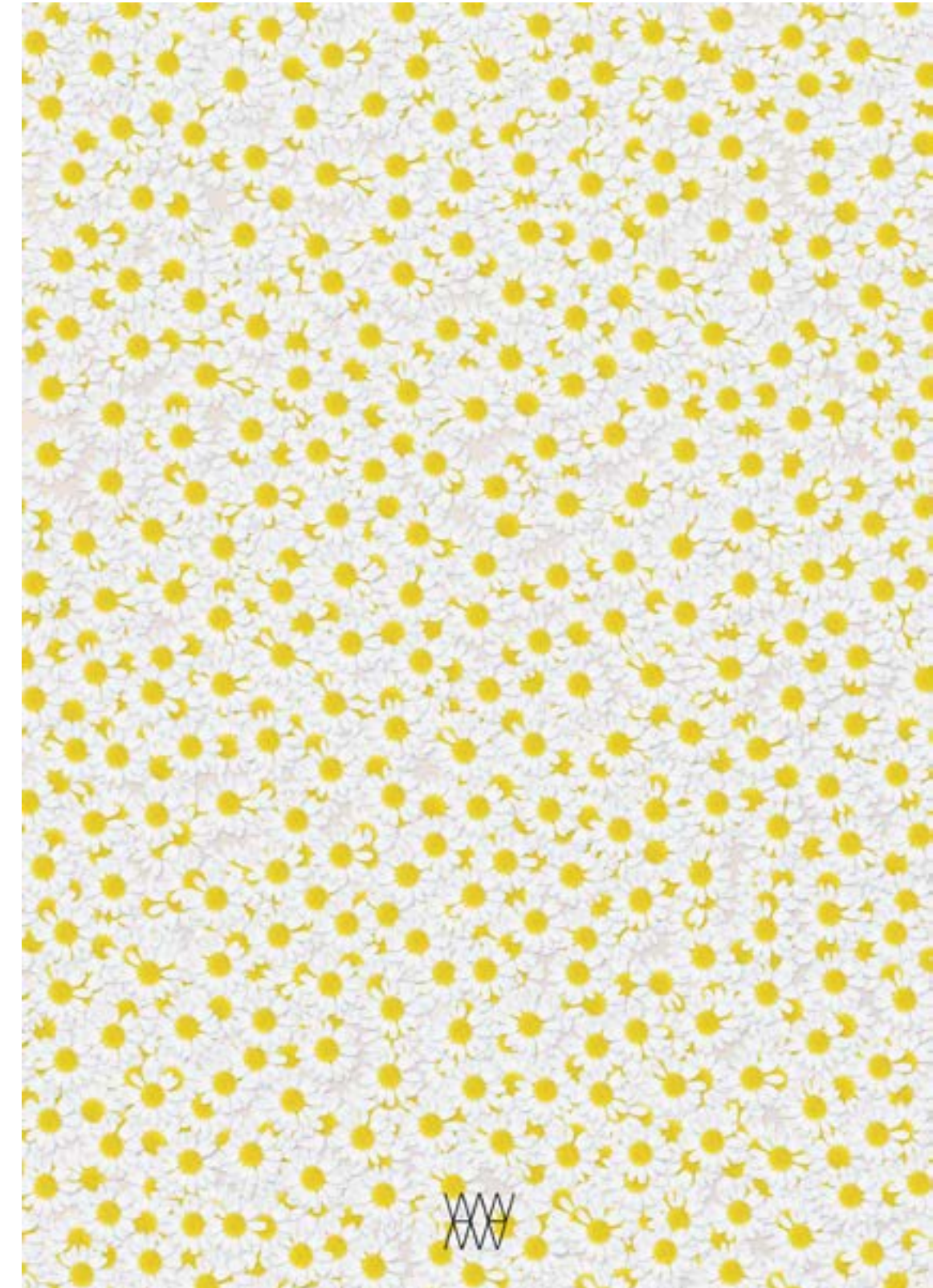
Ik wens u veel kijkplezier,
Hein Walter

- 1 Aleksander Willemse
- 2 Hein Walter
- 3 Jeannette Plantenga
- 4 Jan Coenen
- 5 Rob van den Broek
- 6 Johanna Braeunlich
- 7 Rob van den Broek
- 8 Jan Coenen
- 9 Johanna Braeunlich
- 10 Rob van den Broek
- 11 Jeannette Plantenga
- 12 Geert van der Pol

1

Ik was een meisje zoals meisjes zijn:
haren kammend, vlechtend, wegdromend
aan water en lachend om kleine
dingen; grote hoefden niet te komen.

Ik had geen plannen dan gewoon
was in die tijd: trouwen en zorgen
voor kinderen. Mijn toekomst
was bepaald, ik was beloofd.

Beeld: Aleksander Willemse

2

Ik droomde op een nacht een kind:
een jongen met een hart zo zuiver
als licht en met ogen die verblindend
scherp in mij keken. Ik huiverde

toen ik zag hoe zijn leven verliep:
als een engel ging hij de diepte in
en groter kwam hij weer boven. Ik riep
zijn naam en schoot vol liefde.

Fotobewerking: Hein Walter

3

Ik sliep bij het vuur en droomde nog steeds.

Van alle kanten kwam er rook en zuur
geworden mensen vol haat waren er ook.

Ik kreeg een beeld van zijn laatste uur:

op een geweten nacht werd mijn kind
overmeesterd en verminkt. Hij leed
omdat het goede geen kwaad kan.

Ik bestierf in mijn slaap en baadde in het zweet.

Foto: Jeannette Plantenga

4

Verder in mijn leven terug zouden
we gelukkig zijn en niet meer weten
welk lot het onze was. We vertrouwden
op God en op elkaar. Even waren we vergeten.

Dagen werden als mensen geboren, bloeiden
op en werden oud tot ze in iets verdwenen.
Wij waren jong: we werkten en groeiden
in sterkte, we aten en sliepen, zo was ons leven.

Beeld: Jan Coenen

5

En toen ineens een koning:
waanzin woonde in zijn ogen
en macht was zijn bruid. In zijn hoofd
werd een gruwelijk plan gesmeed.

Kindermoord om die ene te doden
die koning van Joden zou heten.
Herodes was zijn naam, met rood
in de boeken geschreven.

Beeld: Rob van den Broek

6

Er trok een karavaan door een woestijn
van vrede, langs argwaan en kift,
op zoek naar iets nieuws dat moest zijn.
Licht was de gids.

Het waren wijzen die reisden naar het westen
om een ster zo helder als een pas
geboren kind. De ster zou niet rusten
voordat het nieuwe was gevonden.

Keramiek: Johanna Braeunlich

7

Ze vonden ons in een stal waar de geur
van lammerslacht nog hing. Ze vielen
op hun knieën voor een kind in een voerbak,
als was het van hun eigen vlees en bloed.

Ze zagen wat te zien was in de ogen
van mijn kind: het nieuwe, het oude, het grote.
Ze waren gelukkig als kinderen. En de vragen
die ze hadden waren ze op slag vergeten.

Foto: Rob van den Broek

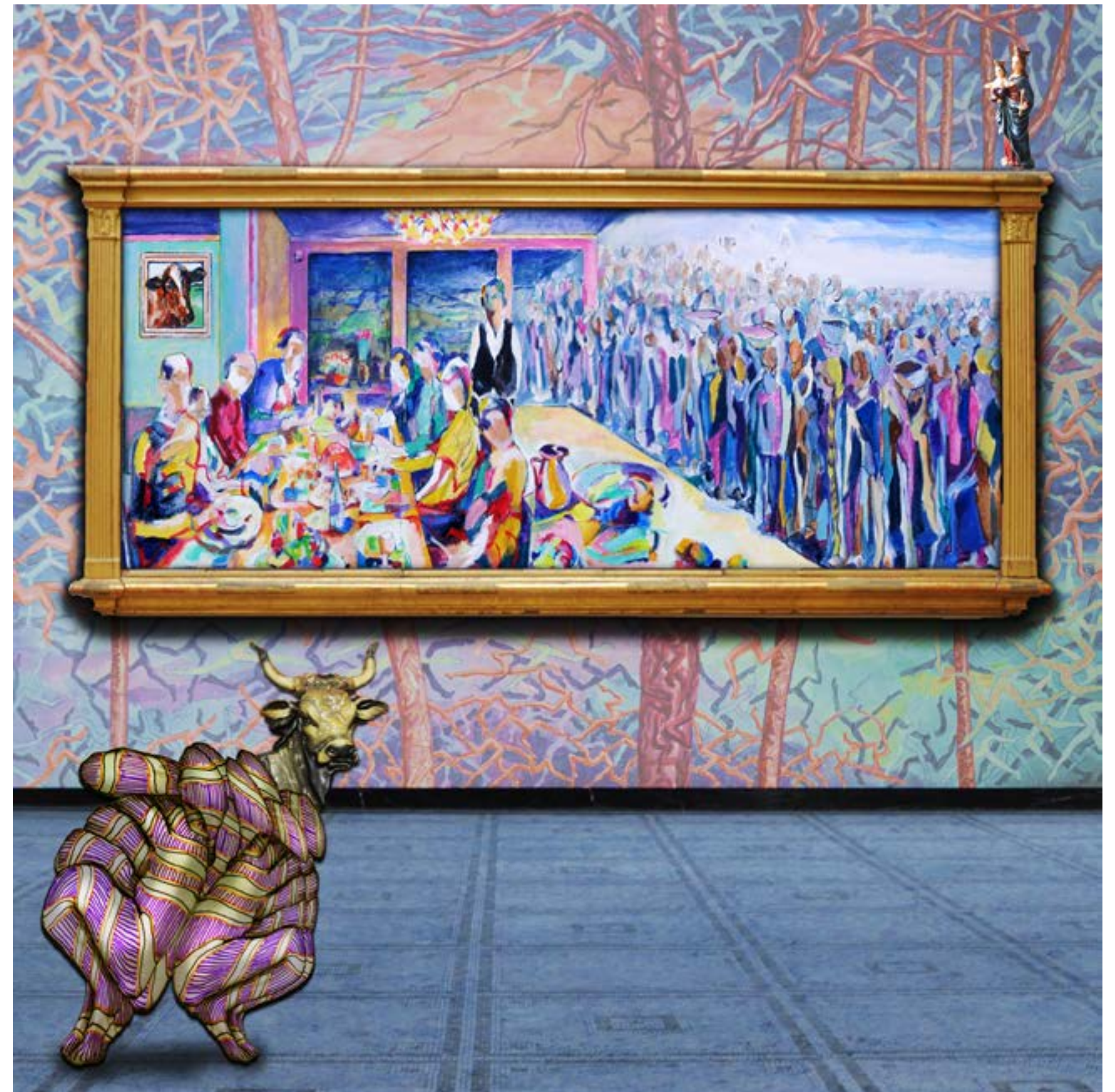
8

In mijn droom was ons huis een stal;
we waren de minsten onder de mensen:
we sliepen bij de os die er stond
en aten oud brood. Ik kende

het verhaal van de eersten en laatsten.

Wij waren de laatsten; we waren oud vuil
en werden gemeden als melaatsen.

De eersten hadden geen benul.

Beeld: Jan Coenen

9

Herders waren in de buurt,
herders van goede lammeren.
Ze hadden gevoeld dat er een hart-
verscheurend kind geboren was. Met klamme

handen kwamen ze dichterbij. Schuchter
stonden ze in de staldeuropening stil
en keken naar binnen. Ze durfden
niet verder. De oudste schraapte zijn keel.

Keramiek: Johanna Braeunlich

10

Ze hadden niet veel: een stok
om te steunen; het kleding dat ze droegen
had ze jaren van hoeden gekost.
Het was niet veel wat ze vroegen.

Maar hier, bij dit lichtkind
waren ze schatrijk. Ze zagen wat
niemand ooit zag en wisten
van harte dat het liefde was.

Beeld: Rob van den Broek

11

Ik denk dat ik van teveel liefde
wakker werd, het was groter dan ik kon dragen.
Ik werd overstroomd, ik was een rivier
die verdronk in groot water.

Ik lag snakkend naar adem
in een bed dat ik met moeite herkende.
Alles leek anders: de muren, de ramen,
mijn handen, tot ik mezelf weer had gevonden.

Collage: Jeannette Plantenga

12

Ik heb het die dag licht zien worden.

Alsof ik het zelf was, zag ik de olijfboom
veranderen van grijs naar groen. De bergen
leken verzet, ik keek verder dan ooit.

Ik was een meisje zoals meisjes zijn:
zittend bij een raam en wegdromend
in het landschap, kijkend naar kleine
dingen, klaar voor het grote.

Tekening: Geert van der Pol